

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Utgitt 21 desember

1929

Dette brigde tek til å gjelda
frå 1 januar 1930.

Denne endring trer i kraft
fra 1 januar 1930.

18 desbr.

«2. — — — — —»

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

18 desbr.

I henhold til bemyndigelse gitt ved resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924, kfr. brandloven av 15 au-

18 desbr. gust 1908 §§ 23, 24, 27 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre de av Løten herredstyre vedtatte regler for brandvernets ordning og forskrifter for brandvernet, brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren i bygningsdistriktet omkring Løten stasjon, Løten herred i Hedmark fylke, dog med visse endringer i nevnte forskrifter.

De godkjente regler for brandvernets ordning er sålydende:

1. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:
 1. Motorsprøiteavdelingen.
 2. Seilavdelingen.
 3. Rednings- og nedrivningsavdelingen,

og har som ledelse:

Brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren.

2. Motorsprøiteavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann, 3 maskinister og minst 10 mann til transport av sprøiten og betjening av dens slangemateriell.

Seilavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper. Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den hvortil han er utskrevet.

3. Med motorsprøiteavdelingen skal der avholdes minst 1 øvelse hver annen måned året rundt. (Jfr. Brandkassens rundskrivelse av 29 november 1900.)

Med de øvrige avdelinger skal der avholdes øvelse minst 1 gang årlig. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandchefen finner det nødvendig.

4. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

5. Mannskaper plikter å møte til de av brandstyret påbudte øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytning til brandchefen.

20 desbr. **Plakat** angående endring i plakat av 29 juni 1922 (med tilleggsplakater) om innførsel av levende dyr og smitteførende gjenstander.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894, dens § 17, fastsettes herved endring i kongelig plakat av 29 juni 1922 (med tilleggs-

plakater) om innførsel av levende dyr og smitteførende gjenstander, hvorefter dens punkt VIII skal lyde således: 20 desbr.

VIII. Redskaper, transportkasser og lignende, der har vært benyttet henholdsvis ved røkt og forsendelse av levende dyr, skal det være forbudt å innføre (returnere) fra alle land, medmindre det godtgjøres ved en av norsk konsul bekreftet, av vedkommende sundhets- eller veterinærmyndighet utstedt attest, at de er betryggende desinfisert.

Denne plakat trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott den 20 desember 1929.

Under rikets segl

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolsted,
kst.

Kronprinsregentens resolusjon.

20 desbr.

I medhold av § 1 i lov av 31 juli 1914 om innskrenkning i bruken av redskaper til saltvannsfiskeri skal det inntil videre være forbudt å benytte reketrål på kyststrekningen innen Nordland fylke på grunnere vann enn 60 meter.

Kronprinsregentens resolusjon.

20 desbr.

I medhold av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan av 22 juni 1928 fastsettes nedenstående nye bestemmelser vedrørende kvalitetskontroll av medisintan:

§ 1. Ved medisintan (tran til medisinsk bruk) forstås i nærværende reglement tran bestemt til medisin for mennesker.

§ 2. Enhver som her i landet vil tilvirke tran av fiskelever til medisinsk bruk, skal være undergitt de bestemmelser som Handelsdepartementet fastsetter med hensyn til leverens og de ved tranproduksjonen benyttede apparaters behandling, lokalenes og maskineriets innredning samt tranens omsetning. Før tilvirkningen påbegynnes, må anmeldelse derom skje til fiskeridirektøren.

§ 3. Ethvert anlegg til fremstilling av medisintan skal være underkastet sådan inspeksjon som Handelsdepartementet bestemmer.

Handelsdepartementet ansetter inspektører og utferdiger instruks for disse.

Inspektøren skal ha uhindret adgang til alle lokaler for tilvirkning eller lagring av medisintan, og skal ha rett til å

20 desbr. utta kontrollprøver av den tilvirkede tran og de til tilvirkningen anvendte materialer. Tilvirkeren har å rette sig efter de påbud som inspektøren gir i medhold av instruks og reglement.

Bestemmelsene i denne og de foregående paragrafer gjelder også trandamperier ombord i fiskefartøier.

§ 4. De i de foregående paragrafer gitte bestemmelser kommer også til anvendelse på ethvert anlegg hvor koldklaring eller filtrering av medisintran finner sted.

Sådanne anlegg skal være underkastet sådan ytterligere kontroll som Handelsdepartementet bestemmer, og eieren skal være forpliktet til å avgi enhver opplysning om produksjonen og hvad dermed står i forbindelse, som måtte være nødvendig til fastslåen av tranens ekthet eller for tilveiebringelse av statistisk materiale. Sådan opplysning pliktes også avgitt av eierne av andre anlegg for fremstilling av medisintran.

§ 5. Ved tilvirkning av tran til medisinsk bruk må kun anvendes sådan fiskelever som foreskrevet i den norske farmakopø (torsk, sei, hyse).

Tran av slik lever må tilfredsstille de fordringer med hensyn til de kjemiske konstanter som er eller blir fastsatt av Handelsdepartementet for medisintran bestemt for utførsel.

§ 6. Tran som er tilvirket utenfor riket, må ikke tilblandes tran som er tilvirket her i riket av lever som i foregående paragraf nevnt, selv om den er koldklåret her i riket.

Ved tran tilvirket her i riket forståes også tran tilvirket ombord på norsk fartøi.

§ 7. Det er forbudt å selge under benevnelsen «medisintran» tran som er tilvirket av annen lever enn i § 5 nevnt.

§ 8. Medisintran må ikke selges eller utføres under benevnelsen norsk torskelevertran eller annen benevnelse som angir tranen å være av norsk opprinnelse og som tilvirket av torsk, medmindre den er tilvirket her i riket (jfr. § 6, 2net ledd) utelukkende av lever av torsk (*gadus morrhua*).

§ 9. Ved salg av tran fra tilvirker eller ved annen omsetning innenlands må på emballasjen tydelig være angitt den leversort eller de leversorter hvorav tranen er fremstillet.

§ 10. All tran som eksporteres her fra landet under benevnelsen norsk medisinsk torskelevertran eller norsk medisintran eller tilsvarende benevnelse i norsk eller fremmed sprog (herunder også den engelske benevnelse «cod liver oil» uten tillegg som betegner at tranen er bestemt for dyr), skal ved fremleggelse av analysecertifikat fra en av Handelsdepartementet godkjent kontrollstasjon eller kjemiker for tollvesenet legitimeres å være enten norsk torskelevertran eller

annen norsk medisntran. Certifikatet utferdiges kun i ett 20 desbr. eksemplar.

Handelsdepartementet utferdiger nærmere forskrifter angående fremgangsmåten ved den her omhandlede analyse og den dertil knyttede prøvetagning og øvrige kontroll samt angående certifikatets form, innhold og anvendelse og det gebyr som blir å erlegge for det.

Handelsdepartementet kan bestemme at de i denne paragraf inneholdte bestemmelser inntil videre ikke skal komme til anvendelse på medisntran som eksporteres på beholdere med mindre innhold enn 10 liter.

§ 11. Medisntran som er tilvirket her i riket utelukkende av lever av torsk (*gadus morrhua*), må ved eksport være merket («branded») med benevnelsen «norsk medisinsk torskelevertran» eller annen benevnelse i norsk eller fremmed sprog som angir varen å være medisntran av norsk opprinnelse og som tilvirket av torsk.

Likeledes må annen medisntran som utelukkende er tilvirket her i riket, ved eksport være merket («branded») med en benevnelse, i norsk eller fremmed sprog, som angir den å være medisntran og av norsk opprinnelse.

§ 12. Til dekkelse av de med kontrollen av medisntran forbundne utgifter opkreves der ved utførsel her fra landet en avgift av all medisntran av 1 krone pr. 100 kg. av varens nettovekt. Avgiften opkreves av tollvesenet. Dens innbringende forvaltes av Handelsdepartementet.

§ 13. Bestemmelsene i foregående paragraf kommer også til anvendelse på tran av utenlandsk opprinnelse, medmindre den kun passerer landet i transitt.

§ 14. Ved innførsel samt ved utførsel av utenlandsk medisntran skal det overfor tollvesenet legitimeres at opplysning om art, mengde og verdi av slik tran er oppgitt til den i § 10 nevnte kontrollmyndighet.

Denne skal ha adgang til å utta prøver for analyse samt foreta annen kontroll til identifisering av tranens utenlandske opprinnelse.

Utenlandsk tran som overfor kontrollmyndigheten ved innførselen ikke er oppgitt med en benevnelse som angir den å være medisntran, kan ikke gjenutføres under en slik benevnelse.

§ 15. Handelsdepartementet bestemmer i hvilken utstrekning og på hvilke betingelser der skal være adgang til å få medisntran offentlig kontrollert med hensyn til dens vitaminholdighet og til å erholde certifikat derfor, eventuelt påstemplet originalemballasjen.

20 desbr. § 16. Enhver som får befatning med den her omhandlede kontroll, er — medmindre det gjelder overtredelse av de her gitte forskrifter — forpliktet til å hemmeligholde de drifts- og andre forretningsforhold som han derunder blir bekjent med.

§ 17. Overtredelse av foranstående bestemmelser eller av de med hjemmel derav utferdigede forskrifter straffes med bøter.

§ 18. Tran som er tilvirket utenfor riket og blandet med norsk tran, kan utføres som utenlandsk tran når der forelegges tollvesenet bevidnelse fra vedkommende kontrollstasjon om at partiet er anmeldt til denne innen 1 januar 1930. Sådant tran skal være undergitt samme kontroll med hensyn til adgang til å foreta analyse m. v. som nevnt i § 14.

§ 19. Nærværende resolusjon trer i kraft den 1 januar 1930. Fra samme tid opheves kongelig resolusjon av 10 januar 1929 angående kvalitetskontroll av medisintan.

20 desbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

Med hjemmel i § 30 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 bestemmes:

1. At svenske og finske undersåtter fra grense-egnene skal ha rett til på det offentlige marked i Skibotn, Troms fylke, og på de offentlige markeder i Finnmark fylke å selge til alle og enhver disse grense-egnes frembringelser av de almindelige landbonæringer, jakt og husflid.

2. At russiske undersåtter fra egnene om Hvitehavet og Nordishavet skal ha samme rett forsåvidt angår de offentlige markeder i Finnmark fylke.

3. At disse bestemmelser gjelder inntil videre.

20 desbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 7 oktober 1929 stadfester nedenstående nye skogvedtekter for Våler herred, Hedmark fylke:

§ 1. Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær som 5 m. fra høieste rot holder mindre tverrmål enn 16 cm. for gran og 17 cm. for furu utenpå barken på bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i foregående § kan åvirkes helt tørre (døde) eller vindfelte trær. Likeledes kan uten hinder av samme forbud efter utblinkning av opsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter, eller en av deres assistenter åvirkes til salg eller industriell produksjon:

- a. uveksterlige, vantrevne, syke eller beskadigede trær, 20 desbr.
- b. trær som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller til befordring av skogens gjenvekst bør hugges.

Under blinkningen hugges merker på rot og stamme med en av skogrådet godkjent blinkeoks.

§ 3. Skogrådet kan gi skogeieren tillatelse — gjeldende inntil videre — til selv eller ved godkjent mann å foreta blinkning etter § 2. En sådan blinkning må være foretatt minst 14 dager før hugsten igangsettes og varsel herom gitt skogrådet, som selv eller ved nogen av de under § 2 nevnte tjenestemenn kan besiktige blinken. Herunder kan gis pålegg om gjensettelse av blinkede trær. Den påhugne blink må i tilfelle overmales på betryggende måte. Hvis blinkningen finnes å være utilfredsstillende — ikke stemmende med rasjonell skogskjøtsel —, kan skogrådet stoppe blinkningen og påby at hugst alene skal kunne skje etter utblinkning av en av de i § 2 nevnte tjenestemenn.

§ 4. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær må kun finne sted efter forutgående blinkning. Enhver hugst må anmeldes til skogrådet minst 14 dager før blinkningen aktes igangsatt med angivelse av sted, virkets art og omtrentlige kvantum. Blinkning kan også settes i gang med kortere varsel, når skogrådet samtykker deri.

§ 5. Ved enhver hugst og blinkning skal der gjensettes de nødvendige le- og frøtrær, som ikke må skades eller fjernes uten samtykke av en av de i § 2 nevnte tjenestemenn.

§ 6. Til fremme av gjenveksten skal der av alt trevirke som åvirkes til salg eller foredling ved industrielt anlegg, svares en avgift av 20 øre pr. tylft trevirke.

Eieren av vedkommende skogeiendom har innen 1 august å innsende til herredskassereren opgave over mengden av det avgiftspliktige trevirke som er åvirket i sist forløpne driftsår, dette regnet fra 1 juli til 30 juni. Skogeieren har å innbetale avgiften til herredskassereren innen 15 oktober næsteften, medmindre han kan legitimere å ha utført kulturarbeide for et like stort beløp, i hvilket tilfelle innbetaling bortfaller.

§ 7. Der anordnes et skogråd som selv velger formann med varamann. Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelse til politiet. Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om utblinkning og den truffne avgjørelse.

20 desbr. Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter efter formannens berømmelse og under hans ledelse.

På årsmøtet, der avholdes innen juni måneds utgang, avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes til herredstyret og til den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 8. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen.

Skogeier eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 9. Tvist om blinkningen avgjøres av skogrådet efter partenes begjæring med om mulig tiltrede av den skogfunksjonær som fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 10. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

§ 11. De eldre vedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

20 desbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 28 august og 19 oktober 1929 stadfæstes nedenstående nye skogvedtekter for Krødsherad herred, Buskerud fylke:

§ 1. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær må kun skje efter forutgående utblinkning. Den skogeier som vil foreta blinkning, har å anmelde dette skriftlig til skogrådet minst 14 dager før blinkning aktes igangsatt, med angivelse av sted, virkets art og omtrentlige kvantum. Dog kan blinkning også settes i gang med kortere varsel når skogrådet samtykker deri.

§ 2. Ved enhver blinkning og hugst skal der gjensettes et tilstrekkelig antall le- og frøtrær. Disse må ikke skades eller fjernes uten samtykke av en av de i denne paragraf nevnte tjenestemenn. Hvor skogrådet finner blinkningen utilfredsstillende — ikke stemmende med rasjonell skogskjøtsel —, kan skogrådet straks stoppe blinkningen og påby at denne skal skje ved opsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter, som merker trærne på rot og stamme med blinkeøks godkjent av herredstyret eller skogrådet.

§ 3. Skogeier eller hugstberettiget plikter, forinnen friske trær hugges, å nytte tørre trær, topp og avfall, for såvidt sådant virke er tjenlig for øiemedet og uten uforholdsmessig øket besvær kan anvendes.

§ 4. Tvist om blinkning avgjøres efter vedkommendes 20 desbr. forlangende av skogrådet med om mulig tiltrede av den skogfunksjonær som fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 5. Der anordnes et skogråd for herredet. Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Det har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelser for politiet. Skogrådet velger formann med varamann. Formannen fastsetter tid og sted for møtene. Skogrådet avgir årsberetning til herredstyret og til den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse, senest innen utgangen av juni måned. Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over andragender om utblinkning med opplysning om den for hvert tilfelle truffe bestemmelse.

§ 6. Opsynsmennenes lønn, der fastsettes av herredstyret, utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen. Skogeier eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 7. Til fremme av gjenveksten skal der av alt trevirke som åvirktes til salg eller foredling ved industrielt anlegg, svares en avgift av 10 øre pr. m.³ trevirke. Eieren av vedkommende skogeiendom har innen 1 august å innsende til herredskassereren opgave over mengden av det avgiftspliktige trevirke, som er åvirket i sist forløpne driftsår, dette regnet fra 1 juli til 30 juni. Skogeieren har å innbetale avgiften til herredskassereren innen 15 oktober nesteften — medmindre han kan legitimere å ha utført kulturarbeider for et like stort beløp, i hvilket tilfelle innbetaling bortfaller.

§ 8. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

§ 9. De eldre skogvedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

Kronprinsregentens resolusjon.

20 desbr.

I. I medhold av § 6 i lov om avlivning av husdyr og tamren av 21 juni 1929 bestemmes at loven ikke skal være gjeldende for avlivning av tamren i Finnmark fylke og i de sønnenfor dette fylke liggende deler av landet, som i medhold av § 6 i lappeloven av 2 juni 1883 er inndelt i lappedistrikter (felles-ansvarlighetsdistrikter).

II. Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1932.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.